

maa indskrænke Usikkerheden af denne Lov, saa forekommer det mig, at hans Anviisning er af ringe Betydning. Jeg kan desuden ikke gaae ind paa dette Mindretals Forslag. For det Første forekommer det mig, at de sidste fire Røstere deraf tage sig heelt synderlige ud i en Lov. Man giver en Lov for Cultusministeren, hvori det bestemmes, at han, ved at give denne Tilladelse eller ikke give den, skal tage Hensyn til det og det, som om man betvivlede, at Cultusministeren af sig selv vilde skønne, hvilke Hensyn der vilde være passende eller rigtige for ham at tage eller ikke. Disse fire sidste Røstere kunde see meget godt ud i en ministeriel Skrivelse til en Departementschef, men det forekommer mig, at de see heelt underlige ud, naar de fra den lovgivende Magt gaae til Cultusministeren, hvortil endnu kommer, at det er en Lovbegrundet Ret, man attraaer, og ikke en Naade; man vil ikke have Forholdet ordnet saaledes, at man, hvor man troer at kunne gjøre Fordring paa Ret, skulde henvende sig til Cultusministeren som en Naade, og lade det beroe paa ham, hvorvidt han efter de Erklæringer, han kunde modtage, vilde finde sig foranlediget til at bevilge, hvad der saaledes ansøgte om, men som, efter min Overbeviisning, bør kunne foretages. Jeg kan derfor paa ingen Naade finde mig tilfredsstillt ved det ærede Mindretals Forslag. Paa den anden Side kan jeg heller ikke ret gaae ind paa Udcastet, saaledes som det er fremkommet og saaledes som Udvalgets Fleertal har sluttet sig dertil, fordi det forekommer mig, at der kan være Steder, hvor det ligesom vilde være synderligt, om der skulde holdes Confirmation 2

Gange om Aaret; og det maa skee, naar der ikke foregaaer nogen Forandring i Lovforslaget; thi i Forslaget siges der ligesom, at Confirmationen bliver i alle Landets Sogne at afholde paa begge de nævnte Søndage; hvis der nu var et Sogn, hvori der kun var een Confirmand, saa var det dog et stort Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt, om man undlod i dette Aar at holde Confirmation, især deleshed naar Præsten kunde formaae sin Naabopræst til at tage denne Confirmand med til ligemed de andre Confirmander, og Forældrene derom være enige; men, selv naar der i et Sogn slet ingen Confirmander ere, saa staar der, at Confirmationen alligevel skal holdes. Det forekommer mig derfor, at det vilde være rigtigt og usikkert at foretage en lille Forandring i Lovforslaget, saaledes som det foresligger, og det kunde da efter mine Tanker forandres derhen, enten at der bestemtes, at der aarlig skulde holdes Confirmation to Gange, ifald der meldte sig f. Ex. tre Confirmander, eller at der skulde holdes Confirmation 2 Gange i Sognet, naar Sogneforstanderskabet eller Borgerepræsentanterne derom være enige. Det kunde jo forresten ændres paa mange forskjellige Maader, blandt andet ogsaa paa den af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) nævnte Maade, som, forsaavidt jeg forstod den høitærede Cultusminister, ikke ganske tiltalte ham, men som jeg maa tilstaae dog forekommer mig at være lige saa billig, som den er simpel og har det Fortrin, at det saa bliver en Lovbegrundet Ret og ikke en af Ministeren bevilget Naadessag, om der skal være Confirmation to Gange eller ikke.